

ПЛЕВЕНСКИ НОВИНИ

ЕДИНЪ БРОЙ 1 ЛВ. СЕДМИЧЕНЪ НЕЗАВИСИМЪ ВЕСТНИКЪ ГОДИШЕНЪ АБОНАМЕНТЪ 40 ЛВ.

РЕДАКЦИЯ печатница „ИЗГРЪВЪ“. Редакторъ-стопанинъ: **Ив. Бакаловъ**

Развитието на земледѣл. стопанство и кооперацията

Модерното земледѣлско производство е, преди всичко, капиталистическо и, като такова, то има нужда отъ повече парични срѣдства било за набавяне сурови материали—обект на по нататъшно производство като лози, овошки, черници, сѣмена, добитъкъ, птици и др., било за инвентаръ, каквито сѣ разнитѣ земледѣлски орджия и машини, било за работни ржце и др. Тази нужда идва още и отъ обстоятелството, че нѣкои отъ тѣзи култури трѣбва да се изчакватъ 2, 3 и повече години, докато се получи приходъ отъ тѣхъ, че земледѣлското производство е изложено на стихийни влияния, които често развалятъ предварително правенитѣ разчитания. По тѣзи причини селско-стопанскиятъ кредитъ не само че не може да бѣде подложенъ на ония изисквания, на каквито е подложенъ градския кредитъ, но налага се той да бѣде и по-дългосроченъ. Последниятъ бѣга отъ селото, гдето поради това се загнездва лихварския капиталъ съ всички най лоши послѣдствия отъ него.

Съвременната държава има интересъ отъ запазването на селското стопанство, и за това почти навсѣкжде тя е създавала за него специални държавни банки — у насъ Б. З. банка.

За да бѣде конкурентноспособно, земледѣлското стопанство се нуждае не само отъ евтинъ и леснодостъпенъ кредитъ. Нему е необходимо да купи по-евтино и да продава по-скъпо, за да разполага съ повече срѣдства за задоволяване повече свои потребности. Заради това то има нужда въ това отношение отъ повече грижи, каквито единъ държавенъ кредитъ не може да му ги даде.

За да развие правилно своя поминъкъ, земледѣлското население трѣбва да вземе сѣдбинитѣ си въ свои ржце. То трѣбва само да създаде своитѣ организации за кредитъ, за общи доставки, за общи продажби, за общо производство и т. н. и само да ги направлява.

Вънъ отъ подобни организации, то губи отъ своята конкурентноспособностъ и се обрича на непоносимъ животъ. Неговото спасение е въ кооперацията.

Селско-стопанската кооперация е повикана отъ нуждитѣ на земледѣлското стопанство за да го подкрепи, за да му създаде на пазара условия за борба съ едрото земледѣлско производство. Като нова стопанска форма, наредъ съ капиталистическитѣ предприятия, тя е съществена необходимостъ за самосъхранението на дребното земледѣлско стопанство.

Хр. К.

За единъ лютерански проповедникъ

Гражданинъ ни пише: „Чужденецъ, който не иска да спазва българскитѣ закони. Той е евангелския проповедникъ Янъ Галатъ отъ с. Мъртваца. По документи чехословакъ, обаче по характеръ нѣмски шовенъ помакъ, на когото е всичко славянско чуждо.

Този господинъ, който претендира да се зове апостолъ, сѣе вмѣсто любовъ — умраза и развратъ...

Неговата надменностъ е стигнала до такава степенъ, че той, въпрѣки всичкитѣ молби отъ своитѣ сънародници словаци (Славони), и протести отъ църковното настоятелство — е вѣнчалъ Мара Мелихова отъ село Мъртваца, 14 и половина годишно дете, когато нашия законъ позволява бракъ на навършили 17 годишна възраст. Надлежнитѣ власти сѣ длъжни да подведатъ този господинъ подъ отговорностъ. Естествено е, че този господинъ не се ползува съ никакво довѣрие на населението въ с. Мъртваца“.

2 II 1931 г. — Плевенъ.

Законопроектъ противъ лихварството

Текста на законопроекта

Внесенъ е въ Народното Събрание законопроектъ за изменение на закона противъ лихварството. Споредъ него въ чл. 1 думитѣ: „превишава скontoвия процентъ на Б. Н. Б. съ 6 единици“ ставатъ „превишава позволения отъ закона максимумъ на договорната лихва“. Второто изречение на чл. 5: „а договорната лихва не може да надвишава позволения отъ този законъ процентъ“ става ал. 2 на сѣция и се изменява така: „Договорната лихва не може да надвишава скontoвия процентъ на Б. Н. Б. съ повече отъ 5 единици. Въ чл. 7 думитѣ: като по отношение лихвенитѣ процентъ, посоченъ въ чл. 1, се прилага отъ 1 януари 1920 год.“ се отминаятъ.

Последния членъ на законопроекта е следниятъ: Никой, на когото за времето до влизане въ сила на закона противъ лихварството (30 априлъ 1927 год.) сѣ взети или съ негово одобрение сѣ пресмѣтнати лихви по-високи отъ позволенитѣ отъ законитѣ, не може да изисква назадъ платеното отъ него, респ. писаното му въ повече за лихва. Настоящото постановление не докосва издаденитѣ отъ сѣдилищата окончателни решения и стогоднитѣ за такива лихви.

Съ това се иска да се прокара до край мисълта на тоя членъ по закона отъ 1927 год., а именно, че ако презъ времето, когато нашата валута бѣ нестабилна, нѣкои сѣ плащали по-голямъ лихви отъ законнитѣ, тѣмъ трѣбва да се отнеме правото да търсятъ назадъ лихви. Защото тогава тѣ сѣ реализирали съ паритѣ и по-голямъ печалби и защото — при тази несистемностъ на валутата — тѣзи лихви бѣха напълно оправдателни както отъ стопанска, тъй и отъ морална гледна точка.

Законопроектъ е миналъ на първо четене.

ХРОНИКА

Преди нѣколко дни инспекторътъ по професионалното образование въ България, г. Карелашевъ е направилъ анкета по поводъ на стачката въ грънчарското училище въ гр. Троянъ, която бѣ предизвикана вследствие уволнението на учителя при сѣщото училище, г. Топуровъ, отъ Плевенъ. Предъ анкетатора се явили и нѣкой граждани отъ Троянъ, които сѣ му изнесли лошитѣ порядки вършени въ училището, които излагатъ престижа на нѣкои отъ висшитѣ му ржководители.

Вѣроятно е следъ тая анкета, въ въпросното училище да станатъ коренини промѣни.

Миналата година д-ръ Н. Думановъ осѣди редакторътъ на „Северна Поша“ на 3 месеца затворъ и 1000 лева глоба. На 10 януарий т. г. касационниятъ сѣдъ потвърди при сѣдата и оставаше Симеоновъ да излежи наказанието. Преди нѣколко дни въ тукашниятъ окр. сѣдъ се получи потвърдената присѣда за да бѣде изпълнена. Два дни по-късно, на 9 т. м. презъ нощта Т. Симеоновъ замина за Букурещъ и отъ тамъ щѣлъ да посети Чехия.

Горното съобщение предаваме не за информация, а въ отговор на статията на И. Бърдаровъ, че плевенскитѣ вестникари прекарвали тежка финансовата криза. Има ги и такива, но има и... които, следъ като сѣ си внуши, че въ затвора сега е много студено и скучно... отиватъ въ чужбина на зименъ курортъ... кжде трѣбватъ много повече пари отколкото издаването на единъ седмиченъ вестникъ за цѣла година!

По поводъ изнесеното за лошитѣ порядки въ тукашната инспекция на труда, единъ отъ чиновницитѣ при сѣщата ни съобщилъ, че министерството на труда било наредило още миналата седмица да бѣде извършена анкетата. Тя била веднага извършена лично отъ инспектора при сѣщата и се е констатирано, че всички тия обвинения само една клевета.

Ние пъкъ мислимъ, че е по-добре, когато се е ликвидирало вече съ тоя общественъ скандалъ, да се каже: спи зло подъ камъкъ.

Министерството на земледѣлието е издало наредба за бждещата борба съ рапичния бръмбаръ, която става общозадължителна.

Наскоро въ Женева ще се събере една международна комисия за унифициране на календара, като годината ще има 13 месеца съ 5 пълни седмици.

Споредъ предварителнитѣ сведения на министерството презъ есенята на 1930 год. сѣ засѣти съ зърнени храни: пшеница — 1,158,167.9 хектара срещу 1,185,500 хектара за 1929 г.; ржжъ — 237,618 хектара срещу 258,300 хектара; смѣсъ — 102,525.1 хектара; срещу 104,100 хектара; ечмикъ — 202,668.3 хектара срещу 210,200 хектара.

СМѢХЪ И УТЕХА

Невежливи въпроси

Много деликатно е да запиташъ: Старата мома — на колко години сте, или — отъ колко десетки години сте девица...

Съпругътъ — какете ми, моля Ви се, жена ви сама ли е въ къщи?...

Редактора на „Северна Ехо“ — болестта „Грипъ“ дава ли по-голямо вдъхновение за игране на табла и табланетъ?

Редактора на „Погледъ“ — колко нощи не спи докато измисли нѣкоя злъчна нападка противъ своитѣ колеги, които сѣ нищо не сѣ го предизвикали?

Редактора на „Новъ погледъ“ — колко пжти въ месеца яде шкембе чорба и отъ кога не е посещавалъ „Дълбокъ зимникъ“?

Т. Симеоновъ — съдържателят на кафене „11 декември“ — има ли нѣкаква вѣроятностъ, макаръ и въ коалиция национал-либералитѣ да дойдатъ нѣкога на властъ?

Редакторътъ на в. „Народна Дума“ — вестникарството е ли доходна професия и лесна работа ли е?

Това е жената

Писателъ описва трагедията на една жена:

„Тя се огледа въ огледалото на ржчната си чанта, прибра хубаво коситѣ си, напудри се внимателно, начерви устнитѣ си... и се хвърли въ мрачнитѣ дълбочини на морето“...

Снѣгътъ и партиитѣ

Снѣгътъ отива нататъкъ, на кжде то го вѣе вѣтрътъ. И нашитѣ партии отиватъ нататъкъ, на кжде то задуха вѣтрътъ.

Най-големиятъ снѣгъ не удържа на усмивката на слънцето. И най-силната партия не удържа предъ усмивката на властта.

Снѣгътъ е интригононѣмо. Най-дебелиятъ снѣгъ може да се разтопи въ едно денонощие при юженъ вѣтръ. Партиитѣ сѣ сѣщо. И най-големата партия може да се разтопи щомъ духне опозиционенъ вѣтръ.

ВАЖНО ЗА ДАРАКЧИИ

Пристигна ми новъ апаратъ отъ странство, съ който се поставятъ на стари дараци нови жби — на дараци Гарнеъ, Буршовски и др. системи. Разполагамъ съ опитенъ технически персоналъ за цѣлата и складъ на жби всѣкакви размери. Ремонта извършвамъ въ собствената си даракчийница на самото мѣсто кжде е дарака.

Даракчийница „Трудъ“

Съръ-пазаръ — до новата гара

РЕДАКТОРА

(ФЕЙЛЕТОНЪ)

Какви сѣ облагитѣ да си редакторъ-стопанинъ на провинциаленъ в-къ.

О, тѣ сѣ толкова много, че едва ли биха могли да се изброятъ.

Първата облага е, да те сѣди печетаря, който при почването издаването на вестника се е блазилъ отъ златната перспектива на винаги уреденитѣ смѣтки.

Провинциаленъ в-къ, вестникари и уредени смѣтки — контрадикции. Вестникара ще си уреди смѣткитѣ, когато България си плати репарацийтѣ.

Втора облага за провинциалния редакторъ — стопанинъ е тази, че още въ първитѣ месеци на издаване вестника ще

се скара съ половината жители на градътъ.

Кмета на града престава да го поздравлява; околийския началникъ започва да го вика въ кабинета си и да му чете лекции, като напиримѣръ:

— Ти си младо момче... много, много не ти трѣбва да пишешъ за работи... е ти, се сещашъ, де!... Защото азъ искамъ да бждемъ приятели... обаче... (сочи му желѣзните решетки на кауша) да не си разтуряме дослука... Сещашъ се, де!...

Ето, редактора го срѣща единъ енорийски свещеникъ:

— О, добъръ день дявовото...

Та вестника... добре, добре се стива... Но, зчаешъ

ли дявовото — моя колега попъ Мино, е голѣмъ мошеникъ — той и клисара крадатъ зехтинъ отъ кандилата... Та, вишъ напиши нѣщо...

Редактора пише: — „Кражба въ божия храмъ“.

Минава се два месеца, въ главното отдѣление на окръжниятъ сѣдъ, провинциалния редакторъ стои мирно до решетката за арестантитѣ.

Попътъ който му е съобщилъ за кражбата, свидетелствува:

— „Кой, азъ, господа сѣдий, да съмъ казалъ подобно нѣщо на редактора?!. Та азъ за първи пжтъ го виждамъ сега!...“

Присѣда: една година затворъ за редактора.

Друга облага. Писатъ редактора горчиви истини за далечни роднини, приятели и познати на домашнитѣ си — Въ

къщи искатъ смѣтка за тази глупостъ, смѣлостъ и дързостъ.

Всички въ къщи гледатъ редактора на криво. И домашни тихъ кжтъ, отъ мѣсто за почивка, се обръща на Голгота.

Тръгва редактора изъ улицитѣ на градътъ. Ето срѣща го бакалина, тѣхенъ съседъ.

— Слушай г-нъ редакторе, пиши въ вестника, че на отсрещния бакалинъ въ кацата съ зехтина се удавиха четири голѣми мишки.

— Ще пиша — отговаря редактора и си отминава.

Срѣща го единъ общински служащъ.

— Г-нъ редакторе, пиши че не сме си получили заплатитѣ, а бирника при общината дава пари подъ лихва.

— Ще пиша...

Отминава редактора и си мисли. — Ще иматъ да взематъ

да пиша, братко — не ми се лежи въ тюрмата.

Врѣща се редактора въ къщи и заварва старата си безъжбна баба, съ очила светящи като очитѣ на змия.

— Кжде се губишъ, хлапакъ!... Какви глупости пишешъ въ вестника си, а най-важнитѣ работи оставяшъ безъ вниманието, което тѣ заслужаватъ.

Защо не пишешъ, че понася дията на попъ Мина се острига лагарсонъ?!

Кжде отиваме?!. Редактора обещава, че ще пише.

Излиза...

Въ кръчмата... — Кръчмаръ, донеси половинъ литъръ вино!

Отдихъ...

Иоханъ Г.

Свободна трибуна

Религиозния живот в България

В България живеят около четири милиона българи, които принадлежат по вѣра на Источно-Православната църква. Голѣмото множество отъ тѣхъ сѫ номинални православни християни. Малка частъ иматъ библии въ домоветъ си. Това дава случай за работа на Синода и двестъ библийски дружества да снабдятъ всѣки домъ и всѣка личностъ съ Библия.

В България има повече отъ единъ милионъ мохамедани, израилитяни и дигани, които не знаятъ нищо за вѣрата въ Христа и Христовата Църква. Това дава случай на тази църква да прояви своето мисионерство и отива да работи между тѣхъ, за да ги стечели за Христа.

Има много заселени мѣста където нѣма християнска църква и сѫ лишени отъ християнско възпитание и влияние. Това дава случай на тѣзи, които милѣятъ за тѣхното спасение, да се погрижатъ за тѣхъ, да имъ построятъ църква и имъ изпратятъ духовенъ наставникъ.

Има много мѣста изъ балканѣтъ и чифлицѣтъ, където живеятъ християнски семейства, но рѣдко, даже и никакъ не виждатъ църква, нито слушатъ нѣщо за Бога, за вѣра, и за християнски животъ. Това дава случай на Христовата църква да отиде, да посети тѣзи мѣста и да имъ каже една речъ за Христосъ.

Всѣка година стотици, а може би хиляди отпадатъ отъ вѣрата поради нечестивия животъ на отпадналиятъ членове въ църквата. „Братия, ако и впаднѣ чловѣкъ въ нѣкое прегрѣшение, вие духовни, поправяйте такива съ духъ на кротость, но пазѣ и себе си да не би и ти изкушенъ да бѣдешъ.“ Гал. 6:1.

В България „народѣтъ е обезвѣренъ“, пише църковната и свѣтовната преса. Това дава случай, на които още не сѫ загубили вѣрата си въ Бога, да си подадатъ ржка, и едно въ молитва и живовъ да покажатъ превъзходството на тѣхната вѣра надъ този животъ който се живѣе отъ безвѣрниците и безбожниците.

Голѣмото засилване на лука въ България и голѣмия стремежъ за модернизирание, засилва прѣхосниството и личния материализмъ. Това дава случай, надъ това движение църквата да постави християнски надзоръ.

Липса на етика, себелюбие и често неморалностъ се практикува въ търговията, въ индустрията, въ домашния животъ, въ забавитѣ, въ вѣрски тѣ и расовитѣ отношения и въ политиката. Това налага вѣрно да се прилагатъ Христовитѣ принципи въ всичкитѣ отношения на живота.

Разтѣяния атеизмъ въ много български възпитателни институти, и засилване на рационализма, които клонятъ да разрушатъ устоитѣ на християнската вѣра, налагатъ да се мисли чисто, да се разбира по-добре Христосъ и неговото учение, и да се дава религиозно възпитание на днешната младежъ.

Разтѣяния брой на кръчмитѣ — 35.000 за сега — застрашава християнскитѣ църкви да останатъ празни, или да я съставляватъ кръчмари, винопийци и пияници, надава вѣкъ да се спре благоволенieto и благословението къмъ питейнитѣ заведения и да се иска тѣхното затваряне. Този свещенъ подомъ принадлежи на църквата.

Липсата на животъ въ много църкви и професионални християни; липса на чистъ и духовенъ животъ и служба въ множество домове и общества

предизвиква нуждата за усърдни молитви, повече Христоподобностъ въ живота, по-вѣрно изучаване Библията и по-тѣсно общение съ Бога.

Това трѣбва да бѣде чувството за религиозното положение и животъ въ нашия народъ. Ал. Георгиевъ.

На 11 т. м. почина нашиятъ съгражданинъ, запасниягъ подполковникъ *Николи К. Казаковъ*, по професия хѣдатай, следъ 12 дневно боледуване.

Покойникътъ бѣше винаги приветливъ и крайно любезенъ въ отношенията си къмъ всички. Нашиятъ съболезнования къмъ опечаленото семейство.

Съюза на изборнитѣ служители въ България ще даде на 21 т. м. въ салонитѣ на военния клубъ своята традиционна вечеринка.

Д-ръ Т. Шишмаковъ

специалистъ по болеститѣ на очитѣ, ушитѣ, носа и гърлото приема болни въ кабинета си — улица „Александровска“ (главна) № 58 (до аптека Байчевъ).

Поправка. — Насрочената на 2 мартъ т. г. продажба на недвижимъ имотъ по дѣло № 3741/930 г. ще се извърши на сжщата дата при IV сѣдия-изпълнителъ, а не при VI сѣдия-изпълнителъ, както погрѣшно е съобщено въ миналия 319 брой на вестника ни.

СКРЪБНА ВЕСТЬ

Съ разбито отъ скръбъ сърдце съобщаваме на роднини, приятели и близки, че милиятъ ни съпругъ, баща и дѣдо

Димитъръ К. Грасевъ

роденъ с. Гопешъ—Македония на 78 год.

почина на 10 февруарий 1 часа презъ нощта. Опе-лото се извърши въ срѣда, 11 т. м., 2 часа следъ обѣдъ, въ църквата „Св. Николай“.

ОПЕЧАЛЕНИ: Съпруга Гица; синове: Атанасъ, Коста и Владиславъ; дъщеря: Тинка; снаха: Витлиема; внучки: Олга и Еленка и др. сродници.

Новъ колониаленъ магазинъ
№ 3 на кооперация
„НАРОДЪ“

На 14 т. м., 6 часа вечерѣта въ горни Плъ-венъ, VIII кв. въ дюкяна на Ив. Близнаковъ, на улица „Санъ-Стефано“, кооперация „Народъ“ откри новъ клонъ № 3. Откриването стана тържественно. Присѣтствуваха много гражданки и граждани.

Въ горния клонъ № 3 гражданството ще намѣри винаги всѣкакви продукти — прѣсна стока на умѣрени цени.

Обявление № 42.

Подписаниятъ Иванъ Костовъ сѣдия-изпълнителъ при Плъвенския Окръженъ сѣдъ въ гр. Плъвенъ на III участѣкъ известявамъ, че отъ петнадесетия день следъ публикуването на настоящето обявление до 17 часа на датата на следующия месецъ, която съответствува на датата на обнародването му въ настоящия вестникъ — 14 III. 1931 г. ще извърша публична продажба на следния недвижимъ имотъ, принадлежащъ на Братя Хр. Алексиеви отъ гр. Плъвенъ, а именно:

ДВОРНО МѢСТО въ с. Каменецъ, Плъвенска околия въ мѣстността „При гарата“ отъ 1260 кв. м. при сѣседи: отъ две страни Мончо Аговъ, шосе и пѣть, въ двора построени магазинъ (хамбаръ) керпиченъ състоящъ се отъ 4 магазини и една кантора (дюкянъ) керпични, покрити съ обикновени керемиди: всѣка магазинъ е широка 4 метра, дълбока 10 метра и висока 3 метра. До хамбара ярелепени малки керпични постройки, всѣка отъ стая и коридоръ, безъ подове, покрити съ обикновени керемиди, оценени за 37,500 лева.

Горнитѣ недвижими имоти не сѫ заложени, продаватъ се въ полза на Индустриална Банка — Плъвъ. клонъ — по изп. дѣло № 1954-930 по първоначална цена обявена по-горе.

Разглеждането книжата и наддаването ще стане въ канцеларията ми въ горния срокъ всѣки присѣтственъ день и часъ. гр. Плъвенъ, 10.XII.1930 год.

III сѣдия-изпълнителъ: Ив. Костовъ.

А. Б. В.

Премѣсти се обушарския магазинъ **А. Б. В.** срещу търговска банка, въ дюкянитѣ на **ХРИСТО ТАШЕВЪ** — главната улица.

Изработва всѣкакви видове обуша отъ здрави материали и на цени умѣрени.

Продаватъ се:

1. Салкъмова гора 5 декара заедно съ земята се продава близо до града. Цена 3500 лв. декара и 2. Една плетачна машина $\frac{8}{36}$ система „Гросеръ“, употребявана се продава за 4500 лв. въ брой, на изплащане 5500 лв. Справка бюрото на *Тодоръ Иотовъ*.

Интересно за винари и лозари

По случай сезона пристигнаха ми всички материали и препарати по винарството.

Поправямъ всѣкакви повредени (болни) вина и давамъ упѣтвания по лекуването имъ.

Н. Хр. Хасекиевъ—Плъвенъ

Даватъ се подъ наемъ жловъ добре разработенъ дюкянъ, бившъ такъвъ на Ив. Цанковъ, на главната улица и голѣмо помѣщение съ две отдѣления, бившъ тютюневъ складъ на Първанъ Цаковъ. Споразумение при Първанъ Цаковъ до театъръ „Одеонъ“.

Плъвенски окръженъ сѣдъ.

Обявление № 489.

Плъвенския окръженъ сѣдъ обявява, че търси да наеме едно или две здания за нуждитѣ на сжщия сѣдъ и подведомственитѣ му сѣдебни учреждения за презъ финансовата 1931/1932 год., които да се състоятъ отъ 62 стаи, отъ които три да служатъ за сѣдебни зали.

Умоляватъ се наемодателитѣ, които иматъ такива здания да се явятъ при председателя на сѣдѣтъ най-късно до 16 февруарий т. г. за прегледане и удобрение отъ подкомисията по наемане здания за помещения на държавни учреждения. гр. Плъвенъ, 31 януарий 1931 година.

Председателъ: Ал. Юрдановъ.

Секретаръ: М. Цокевъ.

Обявление № 4309. Подписаниятъ IV сѣдия-изпълнителъ при Плъв.

Окр. сѣдъ на IV участѣкъ, обявявамъ на интересующитѣ се, че на основание на изпълнителния листъ № 2196 отъ 1930 издаденъ отъ II Плъв. мировъ сѣдъ на Кр. Стрезовъ пов. отъ гр. Плъвенъ противъ Иванъ Трифоновъ Сие отъ гр. Плъвенъ за 5,000 лева и съгласно чл. чл. 714—742 отъ Зак. за гражданското сѣдопроизводство, на 26 февруарий 1931 г. ще продамъ въ канцеларията ми на публиченъ търгъ следующия дължниковъ движимъ имотъ:

1) Осемъ метра и 40 см. вълненъ платъ сивосинъ отъ фабрика Семерджиевъ оценено по 300 лв. метръ — 2520 лв. 2) Четиринадесетъ (14) м, черъ шериотъ кангъръ отъ сжщата фабрика оцененъ по 200 лв. метъра — 2800 лв. 3) Осемъ м. и 80 см. (8-80) вълненъ платъ синъо кафявъ оцененъ по 300 лв. метъра отъ сжщата фабрика — 2640 лв. 4) Дванадесетъ м. и 20 см. черъ вълненъ шевиотъ отъ сжщата фабрика оцененъ 400 лв. — 4880 лв. 5) Осемъ м. и 40 см. (8-40) черъ шевиотъ оцененъ по 300 лева м. отъ сжщата фабрика — 2520 лева. 6) Петъ метра и шейсетъ см. (5-60) синъ шевиотъ отъ сжщата фабрика оцененъ по 400 лв. м. 2240 лв. 7) Четири метра и петдесетъ сантиметра вълненъ платъ черъ отъ сжщата фабрика оцененъ по 500 лв. метъра 2250 лв. 8) Петъ м. и 80 см. (5-80) вълненъ шевиотъ светло моравъ оцененъ по 300 лв. метъра — 1740 лв. 9) Деветъ м. и 20 см. (9-20) вълненъ платъ за балтони тъмносинъ „Ронионе“ оцененъ по 600 лв. м. — 5520 лв. 10) Петъ метра и 60 см. вълненъ платъ синъ оцененъ по 300 лв. м. — 1680 лв.

Желаящитѣ да участвуватъ въ тая продажба, трѣбва да се явятъ въ казания день, 14 часа, да наддаватъ.

гр. Плъвенъ, 6 февруарий 1931 год.

IV Сѣдия-изпълнителъ: Ст. п. Петковъ.

Обявление № 26. Подписаниятъ Иванъ Костовъ, сѣдия-изпълнителъ при Плъвенския окръженъ сѣдъ, въ гр. Плъвенъ, на III участѣкъ, известявамъ, че отъ 15-ия день следъ публикуването на настоящето обявление, до 17 часа на датата на следующия месецъ, която съответствува на датата на обнародването му, въ настоящия вестникъ, ще извърша въ канцеларията си въ гр. Плъвенъ, публична продажба на следния недвижимъ имотъ, принадлежащъ на Анастасия Янакева Христова отъ гр. Плъвенъ, II кварталъ, а именно: една кжща въ гр. Плъвенъ, II кварталъ, построена върху 130 кв. метри, заедно съ дворъ отъ 345 квадратни метри, или всичко 475 квадратни метри, едноетажна, масивна, отъ тухли и камъни, съ шестъ стаи и две кухни, покрити съ цигли, при сѣседи: наследникитѣ на Димитъръ Георгиевъ, Веселина Халачева, Никола Бойчиновъ и улица „90“, оценена за 165,375 лв.

Горниятъ недвижимъ имотъ не е ипотекиранъ, продава се нацѣло за въ полза на Ангелъ В. Стойковъ отъ градъ Плъвенъ, по изпълнително дѣло № 2631/930 година, срещу сѣдебно поржчителство въ размѣръ на 421,000 лв., по първоначална оценка 165,375 лв.

Разглеждането книжата и наддаването ще стане въ канцеларията ми, въ горния срокъ всѣки присѣтственъ день и часъ. гр. Плъвенъ, 1931 година.

III сѣдия-изпълнителъ: Ив. Костовъ.

Обявлението е публикувано въ брой 249 на Държавенъ вестникъ. Продажбата ще се извърши на **9 мартъ 1931 г.**

Обявление № 25. Подписаниятъ Иванъ Костовъ, сѣдия изпълнителъ при Плъвенския окръженъ сѣдъ, въ гр. Плъвенъ, на III участѣкъ, известявамъ, че отъ 15-ия день следъ публикуване на настоящето обявление до 17 часа, на датата отъ следния месецъ, която съответствува на датата на обнародването му въ настоящия вестникъ, ще извърша публична продажба на следния недвижимъ имотъ, принадлежащъ на Владимиръ К. Ячевъ, отъ гр. Плъвенъ, а именно: единъ дюкянъ, находящъ се въ гр. Плъвенъ, II кварталъ, построенъ върху 25 кв. метръ, на единъ етажъ, отъ тухли и варъ, измазанъ, и покритъ съ керемиди, при сѣседи: Иванъ Шишковъ, Михалъ Найденовъ, Тачо Игнатовъ и улица, площадъ на „Свободата“, оцененъ за 50,000 л. съ първоначална цена 40,000 лв. Една кжща съ дюкянъ и фурна, находяща се въ гр. Плъвенъ, I кварталъ, съ дворъ и яхъръ, всичко около 364 кв. метра и кжща състояща се отъ три стаи и килеръ, съ маза, всичко построено въ единъ покривъ, построена отъ тухли, съ варъ, измазани и покрити съ цигли, при сѣседи: улица отъ две страни, Пжшо Стояновъ и Нено Ив. Дачевъ, оценени за 300,000 лв., съ първоначална цена 240,000 лв.

Горниятъ имотъ ипотекиранъ, за 140,000 лв. и се продава въ полза на Христо Хр. Кирковъ, повѣреникъ — гр. Плъвенъ, по изпълнително дѣло № 2451/930 година, по първоначалната ѣ цена.

Разглеждането книжата и наддаването ще стане въ канцеларията ми, въ горния срокъ всѣки присѣтственъ день и часъ. гр. Плъвенъ, 27 януарий 1931 година.

III сѣдия-изпълнителъ: Ив. Костовъ.

Обявлението е публикувано въ брой 249 на Държавенъ вестникъ. Продажбата ще се извърши на **9 мартъ 1931 г.**

Кооперативна печатница „Изгрѣвъ“ — Плъвенъ, № 35,